

Arrest

nr. 226 453 van 23 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 december 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 december 2015.

1.2. Op 31 januari 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Naw Shahr, gelegen in het district Chintal, provincie Balkh. U ging tot de derde graad naar school en bent ongehuwd.

Uw vader raakte vermist in de maand sawr 1394 Afghaanse kalender (AK), februari Gregoriaanse kalender (GK), toen hij papaverplanten op de berg Alborz ging bewerken. Enkele maanden later, in sunbulah (augustus/ september), startte u als leerling in de madrassa van mullah S.. Hij had u op hardhandige wijze gedwongen te gaan. Daar werd u gewezen op het belang van de Jihad en u kreeg er ook propagandamateriaal te zien van martelaren en bekende Moedjahedienleiders. Toen mullah S. u op een dag vroeg u naar de berg Alborz te begeven waar mullah Q. u verder zou onderwijzen, bedankte u. Daarop ontstond een gevecht waarbij hij u een brandmerk zette. Ook sloot hij u op in een kamer, van waaruit u de dag nadien kon ontsnappen.

In mizan 1394 AK, september 2015 GK, vluchtte u op aanraden van uw moeder weg uit Afghanistan. Na een reis van enkele maanden kwam u aan in België, waar u op 16 december 2015 een verzoek voor internationale bescherming indiende.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw identiteit en vluchtmotieven legt u uw origineel Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor, een brief van de taliban, een brief gericht aan het districtscentrum om uw problemen te bevestigen, bewijzen van uw vader zijn dienstplicht en de briefomslag waarmee deze u werden opgestuurd. Ook legt u Belgische medische documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofdte bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Er dient te worden opgemerkt dat u medische stukken neerlegt die aangeven dat u met psychische problemen kampt.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Beide persoonlijke onderhoudsbezoeken werden afgenomen door een protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om u op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en vonden de onderhoudsbezoeken plaats in het bijzijn van advocaat die meermaals in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw psychologische problemen, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Uw medische attesten melden aan dat u met psychische problemen kampt en lichamelijke littekens heeft die traumatisch zijn. Het attest dicht de littekens toe aan de verwondingen die de imam u heeft toegebracht. Het verslag maakt er tevens melding van dat u slaapproblemen heeft, nachtmerries, negatieve gedachten en depressief gedrag vertoont. Ook heeft u zelfmoordneigingen, concentratieproblemen, bent u nerveus en gedemotiveerd om zich te integreren. Nergens kan uit de medische stukken opgemaakt worden dat u gezien uw klachten niet de capaciteiten zou hebben uw verzoek mondeling toe te lichten. Bijgevolg blijkt nergens uit dit verslag dat deze problemen aan de basis zouden liggen van uw uiterst gebrekkige en ook foutieve verklaringen over uw eigen leefwereld in Afghanistan, en over uw eigen geboorteregio. Bovendien moet worden opgemerkt dat u gedurende de persoonlijke onderhoudsbezoeken vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en dat noch u noch uw advocaat aangaven dat u geen adequate verklaringen kon afleggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient echter te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel

risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS1, d.d. 22/01/2018, p. 1-2; CGVS2, d.d. 06/02/2018, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt heel uw leven in het dorp Now Shar, district Chintal, provincie Balkh te hebben gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan (CGVS1, p. 2).

*Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 6 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 17 maart 2016 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij **20,8 jaar** met een standaarddeviatie van 1,5 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.*

Uit het feit dat u zowel bij uw verzoek om internationale bescherming op 16 december 2015 verklaarde minderjarig te zijn, op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 22 januari 2018 bleef vasthouden aan de door u initieel opgegeven geboortedatum (CGVS1, p. 2) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 10 jaar op 16/04/1387 AK (06/07/2008 GK), blijkt dat u de Belgische asiinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw identiteit op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

U bent er vervolgens niet in geslaagd uw profiel van ongeschoolde aannemelijk te maken. Hierdoor rijzen er vragen bij uw bewering slechts tot de derde graad naar school te zijn gegaan (CGVS1, p. 4). U stopte op uw tiende levensjaar omdat de taliban een gevaarlijke atmosfeer hadden gecreëerd, ze scholen in brand staken en kinderen niet toelieten zich te onderwijzen. Gevraagd naar een voorbeeld van een school die in die tijd in uw regio in brand werd gestoken door de taliban kunt u echter niet geven (CGVS1, p. 4). Incidenten uit die tijd die kinderen ervan weerhielden naar school te gaan, kunt u evenmin met voorbeelden staven (CGVS1, p. 6). De taliban bevonden zich op de berg Alborz en vuurden er heen en weer met de overheid, waardoor vele mensen werden gedood, benadrukt u (CGVS1, p. 6). Als u gevraagd wordt slachtoffers te noemen komt u echter niet verder dan uw buurman die door de taliban zou zijn gedood. Gevraagd naar de omstandigheden van uw buurman zijn overlijden, weet u deze echter niet te geven. Gevraagd naar nog andere voorbeelden van incidenten, slaagt u er evenmin in deze te geven (CGVS1, p. 6). Meer zelfs, gevraagd naar een incident tussen uw tiende levensjaar in 1387 en het jaar van uw vertrek in 1394, zegt u dat u zich geen incident herinnert, maar zegt u wel zeer algemeen dat er gevechten aan de gang zijn. Gezien u er niet in slaagt de redenen te beschrijven waarom u op tienjarige leeftijd uw school achterwege diende te laten, kan er ook weinig geloof worden gehecht aan deze bewering. Bovendien roept uw uiterst oppervlakkige kennis over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst vragen op bij uw verblijf aldaar. Ook de reden waarom u geen toekomstplannen kon maken (CGVS1, p. 6), omdat de gevechten en de oorlog mensen doden en ze daardoor geen toekomstplannen kunnen maken, strookt niet met uw gebrekkige kennis over de door u geschetste veiligheidssituatie.

De vaststelling van het CGVS dat u niet aannemelijk hebt gemaakt amper school te hebben gelopen in Afghanistan, vindt ook steun in de documenten die u neerlegt. Zo liet uw moeder in de aangifte gericht aan het districtscentrum, nota bene in uw naam, noteren dat u een schoolgaande student was (stuk 4 + vertaling). Uw verklaring dat uw moeder ongeschoold is en er dus geen idee van heeft, is geen verklaring waarom ze dit zou hebben gezegd (CGVS1, p. 11). Ook een ongeschoolde huisvrouw weet of haar zoon naar school gaat.

De vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw schoolloopbaan, wordt bevestigd door uw gebrekkige landbouwkennis. Nochtans haalde u aan op het land te hebben moeten werken nadat u stopte met school (CGVS1, p. 4). Verwacht mag worden dat u in die zeven jaar nadien toch enige kennis zou hebben opgedaan van de landbouw in uw provincie Balkh, wat allerminst zo is. U haalt aan dat u naast tarwe en opium onder meer ook watermeloenen, klaver, okra en katoen cultiveerde (CGVS2, p. 6). Vreemd genoeg zegt u dat okra in de maand jawza (mei/juni) wordt gezaaid om het in de maanden saratan, assad en sunbulah (juni-september) te oogsten (CGVS2, p.6). In werkelijkheid wordt okra in de maanden maart en april gezaaid en van eind mei tot begin juli geoogst. Watermeloenen begint men volgens u dan weer te planten op 15 sawr (midden mei) om het in mizan (september/oktober) te oogsten (CGVS2, p.3). In werkelijkheid zaaien de landbouwers in Balkh

hun watermeloenen reeds begin april om ze te oogsten van eind juni tot midden juli. Wat echter nog meer in het oog springt, zijn uw verklaringen over de opiumteelt in uw regio van herkomst. Hoewel u correct aangeeft wanneer papaver gezaaid en geoogst wordt, is het zeer merkwaardig dat u te kennen geeft dit gewas sinds de dag dat u zich herinnert te hebben gecultiveerd (CGVS2, p. 6). U benadrukt zelfs dat iedere familie in uw regio dit gewas sinds jaar en dag kweekt (CGVS2, p. 6). Nochtans toont de informatie in het dossier duidelijk aan dat Balkh helemaal opiumvrij was van 2007 tot en met 2012, en waarna het in 2013 in uw district Chimalt een heropflakking kende, herwon de provincie in 2014 opnieuw haar opiumvrije status. In 2015 werd er weer een stijging waargenomen. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze informatie haalt u aan dat u het niet weet in welk deel van uw regio er geen papaver meer geteeld werd, maar dat ze dit in uw regio wel cultiveerden (CGVS2, p. 7). Als al zou worden aangenomen dat uzelf steeds papaver teelde, wat tegengesproken wordt door de informatie in het dossier, mag het toch verwondering heten dat u nooit zou hebben gehoord of gemerkt dat landbouwers in uw provincie en regio jarenlang dit gewas amper produceerden, met een uitschieter in 2013. Tot slot dient er ook opgemerkt te worden dat u helemaal geen realistisch zicht hebt op de prijs die uw moeder kreeg voor de opium die uw landen opbracht. Zo haalt u aan dat uw moeder het jaar voorafgaand aan uw vertrek 18.000 afghani per kilogram ontving en het jaar ervoor tussen de 14.000 en de 17.000 afghani (CGVS2, p. 13-14). Informatie in het dossier toont echter aan dat de prijs in de noordelijke regio's van Afghanistan op 112 dollar per kilogram stond, wat neerkomt op 6.532 afghani, minder dan de helft van wat u beweert te hebben ontvangen.

Vervolgens ondermijnt ook uw povere geografische kennis uw bewering van uw geboorte tot aan uw vertrek in Chimalt te hebben gewoond. Zo situeert u uw geboortedorp Naw Shar in de nabijheid van Basht Paikal, Shash Paikal, Taraki, Taimorak en Joy Shor (CGVS2, p. 2). Geconfronteerd met Naw Shar Baloch, een dorp dat middenin de door u gekende dorpen ligt en deels gelijknamig is met uw geboortedorp, zegt u dat dit een stam is en deze benaming ook in uw vaders militaire boekje staat (CGVS2, p. 3). Aangenomen mag worden dat Naw Shar Baloch dan ook uw geboortedorp is. Het is dan ook opmerkelijk dat u Basht Paikal en Shash Paikal ten oosten in de richting van de zonsopgang van uw dorp situeert, terwijl deze dorpen ten noorden liggen, dat u het eveneens noordelijk gelegen Taimorak ten zuiden situeert en dat u Joy Shor ten noorden situeert, terwijl dit dorp net ten zuiden ligt (CGVS2, p. 2-3). Wanneer dan wordt gevraagd naar de dorpen op weg naar het districtcentrum, komt u niet verder dan een viertal dorpen op te sommen, waaronder Arab Mazari (CGVS2, p. 3). Gevraagd welke dorpen u langs moet op weg van u dorp naar Arab Mazari zegt u vreemd genoeg dat er velden en huizen zijn, en benoemt u Taraki en Sherin Agha (CGVS2, p. 5-6), terwijl de kaart aangeeft dat er enkele andere dorpen tussenin liggen en Taraki niet in de richting van Naw Shar met Arab Mazari ligt. Zelfs geconfronteerd met tal van dorpen langs de rivier in de richting van het districtcentrum (CGVS2, p. 4), geeft u consequent aan deze niet te kennen, wat vreemd is voor een meerderjarige die er heel zijn leven zou hebben gewoond. Hiermee geconfronteerd zegt u andere dorpen langs de rivier te kennen en geeft u opnieuw dezelfde dorpen als bij aanvang, Basht Paikal, Shash Paikal, Taraki, Taimorak en Joy Shor (CGVS2, p. 5). Ook frappant is dat nabijgelegen dorpen als Khalil Khail Momand geen belletje doen rinkelen of dat u het dorp Emam Saheb verkeerdelijk situeert in de richting van Arab Mazari (CGVS2, p. 5). Gezien er aan uw minderjarig leeftijd geen geloof werd gehecht, en u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw scholingsgraad, mag worden verwacht van een meerderjarige opgeleide inwoner van Chimalt dat die een betere kennis zou hebben van zijn geboorteregio en meer kan dan steeds dezelfde dorpen opsommen, die hij nota bene grotendeels verkeerdelijk situeert. Deze vaststellingen ondermijnen ten stelligste uw bewering van Chimalt afkomstig te zijn.

Tekenend voor uw beperkte kennis over Chimalt zijn uw verklaringen over de laatste presidentsverkiezingen die u er zou hebben moeten meemaken. Naast de vaststelling dat het vreemd is dat u zelfs bij benadering niet kunt aangeven wanneer deze plaatsvonden, terwijl u doorheen uw onderhoud wel aantoonde kennis te hebben van de Afghaanse kalender (CGVS1, p. 5 & 11; CGVS2, p. 6-8), legt u ook foutieve informatie af over de plaatsen waar de mensen hun stem konden gaan uitbrengen in of rond uw geboortedorp. U beweert namelijk dat mensen uit uw regio in de school van Taraki hun stem moesten gaan uitbrengen (CGVS2, p. 8), terwijl de informatie aantoonde dat stemgerechtigden op 14 juni 2014, slechts een jaar voor uw vertrek, in het dorp Taraki helemaal niet konden gaan stemmen, maar net wel in de moskee van Naw Shahr Baluch, zoals eerder aangehaald de benaming van uw geboortedorp. Indien u daadwerkelijk in die periode in uw geboorteregio zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat u kennis zou hebben van bovenstaande informatie.

Tot slot wordt uw ongeloofwaardig geachte herkomst uit Balkh verder onderbouwd door uw wel heel gebrekkige kennis over de provincie in het algemeen. Zo benoemt u zelf of geeft u aan kennis te hebben van nationale figuren als Dostum, Atta Moghammad Nur en Juma Khan Hamdard, maar slaagt u er niet

in een begin van informatie over deze warlords uit Balkh te geven (CGVS2, p. 8-10). Behalve dat Dostum een leider is en Oezbeek, Atta Moghammad Nur een Tadzjiek is en gouverneur en Hamdard een commandant is, weet u niets te zeggen over hen, terwijl deze drie figuren in het verleden en heden heel wat kleur hebben gegeven aan uw provincie en meer nog aan de geschiedenis van uw land. Aansluitend bij uw ondermaatse kennis over uw eigen provincie is het opmerkelijk dat u enkel aangeeft dat de provincies Jawzjan en Samangan aan Balkh grenzen, terwijl u Kunduz en vooral Sare Pul niet opnoemt (CGVS2, p.11). Meer zelfs, u beweert dat Sare Pul, nochtans grenzend aan uw district Chimtal, een district is van Jawzjan, terwijl de kaart in het dossier duidelijk aantoont dat Sare Pul een volwaardige provincie is. Specifiek gevraagd naar de districten van Balkh noemt u dan weer enkel twee van de vijftien districten, met name uw eigen district Chimtal en het aangrenzende Shulgar (CGVS2, p.11). Verder bent u niet geweest waardoor u het niet weet, zegt u (CGVS2, p. 11). Van iemand die er zijn gehele leven heeft verbleven mag toch worden verwacht dat hij meer kennis heeft van zijn eigen provincie. Eerder in het onderhoud gaf u weliswaar ook correct aan dat Chagar Bolak een district was, zonder te benoemen bij welke provincie dit district behoort (CGVS2, p. 5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chimtal gelegen in de provincie Balkh. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Balkh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 22/01/2018 en d.d. 06/02/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS2, d.d. 06/02/2018, p. 11-12). U werd er bij aanvang ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter bij uw beweringen en verklaart enkel maar voor de koeien en schapen te hebben gezorgd en Naw Shar het dorp is waar u heel uw leven heeft gewoond (CGVS2, p. 11-12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Uw taskara werd eerder reeds aangehaald inzake uw ongeloofwaardig geachte leeftijd, net zoals de brief gericht aan het districtshuis incoherent was met uw eigen verklaringen. Deze vaststellingen ondermijnen niet enkel de authenticiteit van deze door u neergelegde documenten, maar ook die van de overige documenten. Zo kan er weinig waarde worden gehecht aan de brief van de taliban gericht aan uw persoon. Het militaire boekje van uw vader zegt niets over uw eigen jarenlange verblijf in Balkh, net zoals de briefomslag niets zegt over uw identiteit, maar enkel aantoonde dat uw documenten u vanuit Afghanistan werden opgestuurd. Bovenstaande bevindingen worden bevestigd door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid

van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Ten slotte moet erop gewezen worden dat hoewel de oorzaak van uw littekens en brandwonden in het verslag wordt toegeschreven aan de imam dit oorzakelijk verband louter op basis van uw verklaringen werd gelegd, zonder zich uit te spreken over de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Inzake uw psychische problemen dient tot slot te worden vermeld dat de door u ingeroepen psychische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3 (c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging en van artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: herschikte Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat aan verzoeker bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend omdat uit de medische stukken die hij voorlegt blijkt dat hij met psychologische problemen kampt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening heeft gehouden met verzoekers psychologische problemen en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn raadsman die meermaals de mogelijkheid kreeg om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Ook werd bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden met verzoekers psychologische problemen, evenals de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Voorts overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat:

“Uw medische attesten melden aan dat u met psychische problemen kampt en lichamelijke littekens heeft die traumatisch zijn. Het attest dicht de littekens toe aan de verwondingen die de imam u heeft toegebracht. Het verslag maakt er tevens melding van dat u slaapproblemen heeft, nachtmerries, negatieve gedachten en depressief gedrag vertoont. Ook heeft u zelfmoordneigingen, concentratieproblemen, bent u nerveus en gedemotiveerd om zich te integreren. Nergens kan uit de medische stukken opgemaakt worden dat u gezien uw klachten niet de capaciteiten zou hebben uw verzoek mondeling toe te lichten. Bijgevolg blijkt nergens uit dit verslag dat deze problemen aan de basis zouden liggen van uw uiterst gebrekkige en ook foutieve verklaringen over uw eigen leefwereld in Afghanistan, en over uw eigen geboorteregio. Bovendien moet worden opgemerkt dat u gedurende de persoonlijke onderhouds vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en dat noch u noch uw advocaat aangaven dat u geen adequate verklaringen kon afleggen.”

Er kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd worden en dat hij in de gegeven omstandigheden kan voldoen aan zijn verplichtingen.

2.2.2.2. Verzoeker voert aan dat hij de taliban vreest nadat hij weigerde in te gaan op het voorstel van mullah Q. om verder onderwezen te worden. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn en verbleven hebben in het Afghaanse dorp Now Shar, district Chintal in de provincie Balkh. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast doordat hij zich onterecht als minderjarige heeft voorgesteld; (ii) verzoeker zijn profiel van ongeschoolde niet aannemelijk maakt; (iii) verzoeker een gebrekkige landbouwkennis vertoont ondanks het feit dat hij er zich 7 jaar zou hebben mee bezig gehouden toen hij gestopt was met school; (iv) verzoeker een beperkte geografische kennis vertoont van de regio waar hij beweert zijn ganse leven te hebben gewoond; (v) verzoekers verklaringen over de laatste presidentsverkiezingen in Chintal lacuneus en zelfs foutief zijn; (vi) verzoeker tevens een gebrekkige kennis vertoont over de provincie in het algemeen; (vii) vermits er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn herkomst, evenmin geloof kan worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is en (viii) de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.3. De verplichting om de rechten van verdediging na te leven in administratieve procedures gelden, behoudens andersluidend voorschrift, enkel in tuchtzaken. Het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen is geen rechtsprekend orgaan en geen enkele wettelijke bepaling verplicht de commissaris-generaal de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen, noch is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen de bestuurde uitgenodigd moet worden om hierover zijn opmerkingen te formuleren. Het middel kan derhalve niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.5. Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, dient te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

2.2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Now Shar, in het district Chimtāl in de provincie Balkh, Afghanistan en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker benadrukt dat hij laaggeschoold is nu hij slechts tot de derde graad naar school ging. Hij meent dat hij in dit verband duidelijk heeft aangegeven dat de taliban zich op de berg Alborz bevonden en er in een vuurgevecht waren met de overheid ten gevolge waarvan vele doden vielen en wijst erop dat de commissaris-generaal hem kwalijk neemt dat hij enkel zijn buurman als slachtoffer kan benoemen. Hij vervolgt dat zijn familie zich bezighield met landbouw en hij hierbij diende te helpen. In dit verband wijst hij nog op het arrest nr. 16056 van 18 september 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en arrest nr. 13157 van 26 juni 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin werd geoordeeld dat elementaire kennis (van de regio van herkomst) sterk afhankelijk is van de maatschappelijke positie van de betrokkene, daar zijn of haar toegang tot informatie afhangt van zijn of haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn of

haar geslacht. De Raad benadrukt vooreerst dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de aangehaalde arresten werd geoordeeld dat het profiel van de verzoekster om internationale bescherming, die omwille van haar geslacht en sociale positie een gebrekkige toegang had tot informatie, onvoldoende door de commissaris-generaal werden meegenomen in zijn beoordeling van de feitenkennis van gebeurtenissen buiten het dagelijkse leven van verzoekster. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval, nu verzoeker een jonge man betreft en geen "*huisvrouw die voornamelijk binnenshuis bleef om zich over het huishouden en de zorg over haar dochter te bekommeren*" en bovendien zelf aangeeft gedurende jaren op het land actief te zijn geweest, zodat van hem redelijkerwijze een gedegen landbouwkennis kan worden verwacht, *quod non*. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waarin wordt overwogen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij op zijn tiende moest stoppen met school omdat de taliban een gevaarlijke atmosfeer hadden gecreëerd, scholen in brand staken en kinderen niet toelieten zich te onderwijzen (administratief dossier, stuk 7, p. 4), nu hij geen enkel voorbeeld kan geven van incidenten die kinderen ervan weerhielden om naar school te gaan en zich beperkt tot de vage en algemene opmerking dat de taliban en de overheid zich in een gevecht bevonden. Dat verzoeker bovendien geen enkel concreet incident kan benoemen tussen zijn tiende levensjaar en het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen finaal. Aangezien verzoeker de gevaarlijke situatie naar voor schuift om zijn beperkte scholing te verklaren, doch hij deze geenszins op een geloofwaardige wijze kan schetsen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan zijn bewering als zou hij slechts tot de derde graad naar school zijn gegaan.

Zo verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal wel erg strikt is en bepaalde hiaten en/of fouten niet anders dan het gevolg kunnen zijn van zijn medische toestand. Dat hij immers medische attesten heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij met psychische problemen kampt en lichamelijke littekens heeft die traumatisch zijn, benadrukt de Raad dat uit de door verzoeker neergelegde attesten op geen enkele manier kan worden afgeleid dat verzoekers mentale of psychologische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Bovendien is hoger komen vast te staan dat verzoeker passende bijzondere steunmaatregelen werden verleend in het kader van zijn psychologische problemen (*supra* punt 2.2.2.1.). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn psychologische toestand hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde onwetendheden en omissies onverkort overeind blijven. Tot slot dient benadrukt dat uit het medisch attest niet kan worden afgeleid dat de littekens die verzoeker vertoont het gevolg zijn van verwondingen die mullah Q. heeft toegebracht. De arts of psycholoog doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan -rekening houdend met zijn bevindingen- vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts of psycholoog kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

In zoverre verzoeker voorts verwijst naar zijn verklaringen aangaande zijn regio van herkomst en zijn problemen die hij wel correct en volledig heeft uiteengezet en hekelt dat slechts een kleine fractie van zijn verklaringen werd beoordeeld op geloofwaardigheid, dient er vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Bovendien dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en ingestudeerde karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

Verzoeker meent nog dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een algemene en stereotype formulering hanteert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen. De Raad wijst er in dit verband op dat elk dossier individueel wordt beoordeeld. *In casu* dient vastgesteld dat de commissaris-generaal zich bij de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming wel degelijk heeft gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en op goede gronden tot het besluit is gekomen dat hij geen geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn leeftijd, zijn

profiel als landbouwer, zijn scholing, zijn herkomst en bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas.

Waar verzoeker nog op algemene wijze aanvoert dat geen of minstens onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel, zijn herkomst en zijn scholingsgraad, dient te worden benadrukt dat uit het voorgaande en gelet op de pertinente motieven van de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen in verband met zijn beperkte scholing, zijn profiel als iemand die jarenlang mee op het land zou hebben gewerkt, noch aan zijn herkomst uit het district Chimalt in de provincie Balkh. Nochtans vereist de medewerkingsplicht van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas, *quod non in casu*. Bijgevolg maakt verzoeker het door een gebrek aan medewerking onmogelijk om een correct zicht te krijgen op zijn profiel, herkomst en scholingsgraad en kan het allerminst aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden verweten dat hij met deze factoren onvoldoende rekening zou hebben gehouden.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant aangezien uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het district Chimalt in de provincie Balkh in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.8. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Daar aan de door verzoeker voorgehouden vrees geen geloof kan worden gehecht, kan zijn argumentatie met betrekking tot de vraag naar doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming vanwege de nationale overheden, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chimalt in de provincie Balkh, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de

Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken, nu hij zich beperkt tot het citeren uit algemene rapporten waarmee hij geen verband met zijn persoon aannemelijk maakt. In zoverre verzoeker nog verwijst naar het arrest nr. 203 669 van 8 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient herhaald dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Verzoeker verduidelijkt bovendien niet in welke mate de feitelijke omstandigheden die tot de genoemde zaak hebben geleid gelijkaardig zijn aan de feiten die aanleiding gaven tot zijn verzoek om internationale bescherming. In het aangehaalde arrest werd geoordeeld dat het relatief recent verblijf van de verzoeker om internationale bescherming aangetoond was, hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER